

խատէին՝ զնա՝ թէ՛ յամօթ արարեր զմեզ առաջի ատենին։

Զայսոսիկ բանս յայտ առնէ նա ինքն Եղիազար ՚ի նամակի իւրում գրեալ առ Զաքարիա վարդապետ ոմն, ուր յետ այլոց բանից ասէ՝ յորմէ հետէ անջատեցաքն ՚ի ձէնջ, կամ թէ՛ ՚ի Պէյլանկայ, ոչ գտաք զոք ուղեւոր տալ զողջունագիր մեր առ ձեզ․ այլ զի և ոչ զԱրքունականն իշխեցաք դնալ զպողոտա յահէ անաստուածիցս այսոցիկ ահարկու բաջազանաց․ վասն որոյ տարադէսլ փախտեայ շաւղօք մինչ ՚ի Ֆիլիպէ ՚ի բանակ Եպարքոսին մեծի, առ Պարոն և պալատաւոր անջրելի սիրելիս մեր հասեալ հանդարտեցաք, և ապա քաջալերութեամբ նորին, որպէս եւ ուխտաւորացդ երբեմն յայդր՝ յանձն առաք ձեռնարկել ՚ի խնդիր այցելութեան կողոպտեալ տանդ սրոյ, որոյ վասն և պատահեցաք արժանաւոր ընծայելք Եպարքոսին և բարձակցացն ամենեցուն, և ընկալաք զքաջալերս յամենեցունց․ և ՚ի պատճառս այլոց իրաց մնացաք մինչ յօրս յայս։ Եւ թէ՛ պէտ հակառակորդք ոմանք՝ որոց և չարագլուխ թաթարն լեալ (Մարտիրոս), բազում մարտս եղեալ խիզախեցան, մինչ եկեղեցւոյ շինող, և փոքունց՝ ուրացեալ, և 200 քսակ դրամ եւս դաւ եղեալ՝ մատն եղեն մեզ ՚ի դիւանն Արքունի, բայց Աստուծով յամենայնի թշնամիք մեր անկեալ նկուն և տկար գտան, և մեք յարեաք և ուղիղք եղաք․ մինչեւ ահա այսօր և վաղիւն զուղիղ իսկ զծայր աւետեաց լրման ուղեւորելոց եմք առ ձեզ, զի ՚ի վաղիւն է օր բաժանման ռոճկաց, և ՚ի միւսումն հրամանատուութիւն մեզ․ զայս քան նշոյլ աւետեաց իրբեւ զկատարեալ ինչ գրեցաք առ ձեզ ուրախ լինիլ, և աւետատու հեռաւորաց և մերձաւորաց մինչ յերուսաղէմ, եւ հանդարտեցունցանել ըզսիրտ Ղազարու, զի մի աճապարեսցէ մեկնիլ անտի՝ և այլն։ Գրեալ յ31 Յուլիս ամսոյ։

Իսկ Մարտիրոս վարդապետ տեսեալ թէ՛ ոչ կարէ առնել ինչ ընդ Եղիազար, զհետ եղև միայն առնուլ զհրովարտակն հաստատութեան Պատրիարքութեան Աստուածատրոյ և փոխանորդութեան իւրոյ, զոր ստացեալն էր, որոյ վասն բազումս աշխատեցաւ՝ և աշխատեցոյց զայլս, մինչեւ էառ զնոյն և դարձաւ ՚ի Կոստանդինուպօլիս, և անտի յերուսաղէմ, և մատոյց առ Աստուածատուր զգիր